

Obecní knihovna Zachrašťany 2019

Monika Nováková

Knihovna funguje dobře, ačkoli v posledních letech lehce ubylo výpůjček a přečtených knih.

Zaznamenala jsem však velký zájem o sérii knih D. Prestona a L. Childa o příbězích zvláštního agenta A. Pendergasta. Čtenářům se líbí, jak jsou knihy napínavé, místy až strašidelné, velmi zajímavá je postava hlavního hrdiny Pendergasta. Vždy, když vyjde nový díl série, s radostí objednávám.

Podobný zájem je i o knihy Steva Berryho, ve fondu máme i většinu jeho knih.

S údivem jsem zjistila, že většina „malých“ čtenářů vyrostla a přehoupla se přes hranici 15 let. S radostí ale vidím, že miminka, která jsem jako starostka od roku 2011 přivítala, už začínají jevit zájem o knížky, a tudíž nám roste nová generace čtenářů. Pro děti máme opravdu bohatý výběr, velkým hitem jsou knihy Veroniky Válkové o Báře, která cestuje pomocí kouzelného atlasu do minulosti a zažívá tam různá dobrodružství. Já sama mám tyto knížky moc ráda, autorka píše o věcech minulých úžasným způsobem, který baví, a čtenář se mimoděk dovídá historická fakta. Několik knih této série si vypůjčila i učitelka dějepisu mojí dcery.

V roce 2019 prodělala Tvořivá dílna velkou změnu. Poté, co v roce 2018 opadl zájem dětí (většina holčiček povyroستla a má jiné zájmy, např. facebook, instagram a další aplikace, o kterých nic nevím), jsem začala pořádat dílny pro šikovné ženy, které se neměly kde scházet a které rády něco vyrábí a vymýšlí. Jelikož jsou tvořivě zdatnější než děti, mohla jsem si dovolit připravovat i složitější výrobky (viz foto). Dílnu jsme měly už sedmkrát a dámy jsou z ní nadšené. Chodí jich osm až deset a jsou moc šikovné. V létě jsme po práci za odměnu ještě poseděly u vínka a něčeho malého, koncem září jsme měly i grilování – knihovna sídlí příhodně v budově Obecního hostince. 😊

Je to pro ně příležitost se sejít, něco pěkného vytvořit a když už kolem sebe mají tolik knih, něco si i vypůjčit. Pro mě je to velmi uspokojující, protože každá z nich se ze všech sil snaží výrobek dokončit, ty šikovnější zvládnou i dva nebo víc. Dětem jsem většinou musela se vším pomáhat a často věci ani nedodělaly.

Baví mě sledovat, jak si dílna žije vlastním životem. Na začátku to byly tři dámy – kamarádky, každá z jiného konce vesnice, kterým jsem nabídla, že se mohou sejít v knihovně, aby nám jedna z nich ukázala, co vše vyrábí. Rozneslo se to a příště už jich přišlo šest. Postupně se rozrůstáme, zájem je čím dál větší, ale knihovna má jen omezený prostor, takže v tuto chvíli uvažuji, že budu pořádat dílny pro dvě oddělené skupiny, abychom do sebe při práci nevrážely lokty.

Monika Nováková

knihovnice